

अत्र जडता । इदं मम ।

रसविच्छेदहेतुत्वान्मरणं नैव वर्ण्यते ॥ १९३ ॥

जातप्रायं तु तद्वाच्यं चेतसाकाङ्क्षितं तथा ।

वर्ण्यतेऽपि यदि प्रत्युज्जीवनं स्याददूरतः ॥ १९४ ॥

तत्रार्थं यथा—

‘शेफालिकां विदलितामवलोक्य तन्वी

प्राणान्कथंचिदपि धारयितुं प्रभूता ।

आकर्ण्य संप्रति रुतं चरणायुधानां

किं वा भविष्यति न वेद्मि तपस्विनी सा ॥’

द्वितीयं यथा—

‘रोलम्बाः परिपूरयन्तु हरितो झंकारकोलाहलै-

र्मन्दमन्दमुपैतु चन्दनवनीजातो नभस्वानपि ।

माद्यन्तः कैलयन्तु चूतशिखरे केलीपिकाः पञ्चमं

प्राणाः सत्वरमश्मसारकठिना गच्छन्तु गच्छन्त्वमी ॥’

ममैतौ ।

तृतीयं यथा—कादम्बर्या महाश्वेतापुण्डरीकवृत्तान्ते । एष च

प्रकारः करुणविप्रलम्भविषय इति वक्ष्यामः ।

हेतुत्वाद् विनाशहेतुत्वाद् । रत्याश्रयस्य मरणाद्रतेर्नाश इति मरणरूपानुभावेन स्ते-
मिलनाभावाद्रसत्वं नोपपद्यत इति भावः । तन्मरणम् । मरणात्परं जीवनं प्रत्युज्जीव-
नम् । प्रभूता समर्था । संप्रति रात्रिशेषयामार्धे । चरणायुधानां कुक्कुटानाम् ।
किं कीदृगवस्था । तपस्विनी ब्रह्मचारिणी । मैथुनरहितत्वाद् । अथवा तुच्छा ।
अर्धरात्रे शेफालिका विकसति, तदानीमेव त्वामप्राप्य कथंचित्प्राणान्धारयति,
रात्रिशेषयामार्धे कुक्कुटा नदन्ति, इदानीमपि त्वामप्राप्य सा मृतप्रायेति भावः ॥
द्वितीयं चेतसा काङ्क्षितं मरणम् । नभस्वान् वायुः । पञ्चमं स्वरविशेषम् ।
अश्मसारकठिनाः लोहकठिनाः ॥ तृतीयं प्रत्युज्जीवनं संनिकृष्टमरणं । एष

१. चन्दनेति । दाक्षिणात्यो वायुरित्यर्थः ॥

१. ‘प्रति’ ग. २. ‘फलयन्तु’ ग. ३. ‘एष च-’ इत्यादि-‘हृदयंगमं भवति ।’ इत्यन्तः पाठो
गन्धुल्लके न दृश्यते.